

Linnunradan laidalla kohti kaukaisinta reunaa

Avaruuden tyhjyydessä aika ei liiku. On ikuisuuksien päässä vain tähdet paikoillaan. Eikä kukaan häiritse, ei keskeytä, ei yhteyttä ota lailla elektronisen tukiaseman.

Täällä keskellä mitään, heijastaa päate sininen vain haaleita haamukuviaan. Kun alus yksinäinen, majakkana hiljaista sanomaansa toistaa. Keskellä kauneutta mustan ja kylmän, rauhallisen kaikkeuden ääripäitä.

Linnunradan laidalla ei tarvitse päästää ääntäkään. Ei kuulu huuto toisiin ulottuvuuksiin, tai pinnalle lähimmän planeetan. Ei kiinnostusta herätä, eikä kutsu luokseen, alukseni vierailijoita toisten tähtivaeltajien.

Kun kukaan ei odota, tai lähetä viestiä vastaanottimeen, saa rauhassa miettiä valintojaan menneitä. Ilman tarvetta selittää, ääneen painolastiaan purkaa.

Sulje silmäsi, koska tahtoisin viimein haihtua pois. Hukuttautua pimeän eri sävyihin, ja ilman hyvästejä jatkaa matkaani kohti kaukaisinta avaruuden reunaa.

12.03.2019 Mika Keränen